

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 26

Ὁ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ζ' ἐγεννήθη τῷ 1855 ἐν Σίφῳ, ἀποφοιτήσας δὲ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς τῷ 1882 καὶ εὐρυτέρας εἶτα τυχὼν μορφώσεως ἐν Ἑσπερίᾳ, διηκόνησε τὴν Ἐκκλησίαν τὸ πρῶτον μὲν ὡς Ἐπίσκοπος Μυρῶν παρὰ τῷ μετὰ ταῦτα Οἰκ. Πατριάρχῃ Γερμανῶ, εἶτα δὲ ὡς Μητροπολίτης Σεργῶν, Κυζίκου καὶ Χαλκηδόνος.

Ἀπὸ Χαλκηδόνος ἀνερρήθη εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὸν ἀείμνηστον Πρωθιεράρχην διέκρινε βαθεῖα σύνεσις καὶ διάγνωσις τῶν εἰς τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις πρεπόντων.

Η ΤΕΛΕΥΤΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ὅταν κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἀνήρχετο τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ὁ πρῶτος μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν προνομίων αὐτοῦ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Γρηγόριος Ζ', οὐδεὶς ἐφαντάζετο,

ὅτι δὲν θὰ προέφθανε νὰ συμπληρώσῃ οὐδὲ τὸ πρῶτον τῆς πατριαρχείας του ἔτος. Ἄλλ' ἢ εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησίς του ἐγένετο ὑπὸ συνθήκας τόσον ἀλγεινὰς καὶ τόσον ὀδυνηραὶ ὑπῆρξαν αἱ ἡμέραι τῆς ἐνδεκαμήνου πατριαρχείας του, ὥστε δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντίσχη ἐπὶ πλέον ὁ καὶ ἄλλως ἀσθενὴς αὐτοῦ ὄργανισμός, οὕτω δὲ ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ 17 ὑπερμεσοῦντος μετὰ πολυώδυνον νόσον, ἐν μέσῳ πανορθοδόξου πένθους.

Ἄλλὰ τὸ πένθος τοῦτο εἶνε βαρὺ κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸν μυριοπαθῆ ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν κόσμον, διότι, πρὸς τῇ στερήσει κατ' ἐξοχὴν συνετοῦ ποιμένος, ὁ θάνατος τοῦ Πατριάρχου του ἐπισυμβαίνει εἰς ἐποχὴν κρισιμωτάτην, ὡς συμπίπτων πρὸς κινδύνους πρωτοφανεῖς, ἐπικρεμαμένους ἐπὶ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ ἐναπολειφθέντος ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ζητήματος τῶν ἀνταλλαξίμων, ὁ πληθυσμὸς οὗτος διατελεῖ ἀφ' ἱκανοῦ ἀνάστατος, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ προμαντεύσῃ τὴν αὔριον, ἀκούει ἐξ ἄλλου ἀμφισβητουμένην καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ Πατριαρχείου του ὑπόστασιν ἐν τῇ Βασιλευσίᾳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους εἶχε τὴν ἔδραν του.

Ἐκτὸς ὁμοῦ τοῦ ἀπωτέρου τούτου κινδύνου, καὶ ἄλλοι κίνδυνοι, ἐγγύτεροι οὗτοι καὶ ἀμεσώτεροι, ὑπὸ κακῶν τῆς Ἐκκλησίας υἰῶν βυσοδομούμενοι, δυνατὸν νὰ ἐπιδεινώσωσι τὰ πράγματα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Καὶ δύναται τις ὄντως νὰ εἴπῃ, ὅτι, παρὰ τὰς πολλὰς καὶ δεινὰς τρικυμίας καὶ λαίλαπας, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐταλαντεύθη τὸ σκάφος τῆς ἐν

Κων]πόλει άγιωτάτης Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης τῆς ἀλώσεως ἡμέρας, οὐδέποτε εὐρέθη αὕτη ὑπὸ συνθήκας δυσμενεστέρας τῶν νῦν. Διότι, ἂν ἄλλοτε, ἐν δυσχειμερωτέροις ἴσως καιροῖς, εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ὑπερνικᾷ τὰ προσκόμματα καὶ τῶν ἐπικρεμαμένων κινδύνων νὰ ἀναδείκνυται ἀνωτέρα, σήμερον, ἦτοι μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ τὰ ὀδυνηρότατα διὰ τὸ Γένος ἡμῶν ἀποτελέσματα αὐτοῦ, τὰ πράγματα τηλικαύτην ὑπέστησαν ἐπιδείνωσιν, ὥστε μόνον φόβον νὰ ἐμπνέῃ ἡ αὐριανὴ ἄγνωστος. Ἴδου διατί οὐδέποτε κατήφεια βαρυαλγεστέρα τῆς νῦν περιεστοίχισε πατριαρχικὸν σκῆνος, καὶ οὐδέποτε τραγικώτερον ἐτέθη πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου κόσμου τὸ περιτῆς αὐριον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐρώτημα.

Ἡ «Ἐκκλησία», συμμεριζομένη τὴν πανελληνιον ἀνησυχίαν, ἀλλὰ καὶ πεποιθυῖα ὅτι ὁ παρ' Ἐαυτῷ μετακαλεσάμενος τὸν ἀοίδιμον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Γρηγόριον Κύριος, ἐν τῷ θησαυρῷ τῶν πρὸς τὸ Γένος ἡμῶν οἰκτιρῶν του, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ δοκιμασθῇ τοῦτο ὑπὲρ ὃ δύνатаι, ἐκ μέσης εὐχεται καρδίας ὅπως ἐκεῖνου μὲν τὴν ψυχὴν ἐν σκηναῖς δικαίων ἱάναπαύσῃ, εἰς τοῦτο δὲ δαψιλεύσῃ νέας παραμυθίας πηγᾶς.

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

β'.

Ἡ β' καὶ γ' συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καταναλώθησαν ἐπὶ τοῦ ἀπασχολοῦντος τὴν Ἐκκλησίαν οικονομικοῦ προβλήματος, ὡς τοῦτο διεμορφώθη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν δημευόντων τὴν Ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν ἀγροτικῶν νόμων καὶ κατέληξεν εἰς τὰς γνωστὰς ἀποφάσεις.

Κατὰ δὲ τὴν τετάρτην συνεδρίαν ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπιτροπεία κληρικῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἧτις προσεφώνησε ταύτην διὰ τοῦ αἰδ. ἱερέως κ. Παπαναστασίου, εἰπόντος ἐν ἀρχῇ ὅτι διὰ δευτέραν φορὰν ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῆς Ἱ. Συνόδου ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τὰς ἀπόψεις των ἐκθέσωσιν ἐπὶ πολλῶν μὲν ζητημάτων, ἰδιαζόντως δὲ τοῦ οικονομι-

κοῦ τοιοῦτου, οὗ ἡ λύσις εἶναι ἐπιτακτικὴ, ἐτόνισεν δ' ὅτι, ἂν ὁ ἐφημεριακὸς κλήρος δὲν δύνатаι νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἀπαστολήν του, τούτου αἰτία εἶναι τὸ ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παλαίῃ πρὸς θεραπείαν τῶν καθημερινῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν καὶ ὅτι σήμερον αἱ σκέψεις τοῦ κλήρου δεσμεύονται ἐκ τῆς ἐξοικονομήσεως τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου· ἀνέφερον ὅτι ὁ ἐφημεριακὸς κλήρος κυμαίνεται μεταξὺ ἀποφάσεων ὧν αἱ συνέπειαι δὲν δύνανται νὰ προβλεφθῶσιν καὶ προσέθηκεν ὅτι τὴν λύσιν τοῦ οικονομικοῦ προβλήματος ἀναμένει ἐκ τῆς Ἱεραρχίας, ἧς πᾶσαν ὑπόδειξιν θέλει ἀκολουθῆσαι πειθαρχῶν αὐτῇ· εἰς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Μ. Πρόεδρος εἶπεν ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινουῦ πόθου, τῆς οικονομικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἀνορθώσεως τοῦ κλήρου. Τοῦτο ἐτόνισαν καὶ ἄλλοι τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν.

Κατὰ τὴν ε' σύνοδον, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιτροπεία ἐκ τῶν Σ. Ἱεραρχῶν: Δημητριάδος, Ναυπακτίας καὶ Ὑδρας, ἐπισκεπτομένη τὸν κ. Αθ. Εὐταξίαν ἐκφράσῃ αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν σθεναρὸν ἀγῶνα, ὃν ὑπὲρ αὐτῆς διεξάγει.

Ἐπίσης ὄρισεν ἐπιτροπείαν ἐκ τῶν Σ. Μητροπολιτῶν Μαντινείας, Ναυπακτίας, Κυθήρων καὶ Γόρτυνος, καὶ τοῦ Α' Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἵνα διαφωτίσωσι τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

Κατὰ τὴν ἕκτην Συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος ἠσχολήθη περὶ τὴν πλήρωσιν τῶν χηρευόντων ἀρχιερατικῶν Θρόνων· τὴν συζήτησιν ταύτην κατέστησε μακρὰν ἡ λήψις ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, συνιστῶντος τὴν ἀναβολὴν τῆς πληρώσεως, λόγῳ ἐγερθείσης ἀμφιβολίας ἐπὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τοῦ καταλόγου τῶν πρὸς ἀρχιερατικὴν ἐκλογίμων κληρικῶν, τοῦ κατὰ τὴν Συνέλευσιν τοῦ Μαΐου συνταχθέντος, ἧτις ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ νομικὸν Συμβούλιον.

Πλὴν ἡ Ἱ. Σύνοδος, φρονοῦσα ὅτι ὁ ἐγκριμένος ἤδη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατάλογος εἶναι νόμιμος, κατὰ πλειοψηφίαν ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων· γενομένης δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας, προὔταθθησαν διὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Ἀργολίδος ὁ Ἐπίσκοπος Ταλαντίου Ἱερόθεος καὶ οἱ ἀρχιμ. Γερμανὸς Ρουμπάνης καὶ Ἀμβρόσιος Ἀντωνόπουλος, διὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Θεσσαλιώτιδος οἱ ἀρχιμ. Ἱερεμὴλ Βελανιδιώτης, Σπυρίδων Ἐρμογένης καὶ Διονύσιος Παπανικολόπουλος, διὰ τὴν Α' θέσιν τοῦ Βοηθοῦ ἐπισκόπου παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον

Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως οἱ ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος, Ἀνθιμος Τσάτσος καὶ Δ. Παπανικολόπουλος, διὰ δὲ τὴν Β' τοιαύτην ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐπισκόπου Βροσθένης οἱ ἀρχιμ. Ἀνθιμος Τσάτσος, Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης καὶ Διον. Παπανικολόπουλος. Μετὰ δὲ τὴν γενομένην κάθοδον εἰς τὸν Ἱ. ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου καὶ τὴν προσήκουσαν ἱεροτελεσίαν, ἡ Ἱ. Σύνοδος διὰ μουσικῆς καὶ πάλιν ψηφοφορίας ἀνέδειξε Μητροπολίτην διὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Ἀργολίδος τὸν Ἐπίσκοπον Ταλαντίου κ. Ἱεροθέον, διὰ τὸν τῆς Θεσσαλιώτιδος τὸν ἀρχιμ. Ἰεζεκιὴλ Βελανιδιώτην, καὶ διὰ τὰς θέσεις τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων τοὺς ἀρχιμ. Θεόκλητον Παναγιωτόπουλον καὶ Ἀνθιμον Τσάτσον. Μεθ' οὗ, προσελθόντων τῶν ἐκλεγέντων, ἐγένετο τὸ μῆνυμα.

Κατὰ τὴν ἐβδόμην καὶ ὄγδῳην συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος ἠσχολήθη περὶ διάφορα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα, κατὰ δὲ τὴν ἐνάτην ὁ Μ. Πρόεδρος ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱεραρχίᾳ ὅτι μετὰ τῆς ἐξ Ἀρχιερέων καθορισθείσης ἐπιτροπείας ἐπεσκέψατο τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος, εὖρον δ' αὐτὸν ἐμφορούμενον ἀγαθωτάτων ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας διαθέσεων, καὶ ὅτι διεβεβαίωσε τὴν Ἐπιτροπείαν ὅτι τῆς ἀναστολῆς τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων νομοθετήματος οὐσης ἀνεπίκτου, ἡ Ἐκκλησία δέον ν' ἀποζημιωθῇ εἰς τὸ ἄριστον, καθ' ὅσον αὕτη εἶναι ἢ μόνη δυνατὴ λύσις· ὑπεσχέθη δὲ ὅτι, ἅμα ἀπαλλαγῇ ἐτέρων σπουδαιοτάτων κρατικῶν υποθέσεων, θέλει εἰσαγάγει τὸ τῆς Ἱεραρχίας ὑπόμνημα εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἐφάνη δὲ γενικῶς πρόθυμος καὶ εἰς ἄλλας αἰτήσεις τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ βιβλίον τοῦ ἱερέως Κ. Χιονῆ «Τὰ 39 ἀγγλικανὰ ἄρθρα καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία», παραπεμφθῆ εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τοῦ συγγραφέως· αὐτοῦ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα.

Κατὰ τὴν δεκάτην συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος ἠσχολήθη περὶ τὴν σύγχρονον κατάστασιν τῆς κοινωρίας καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῶν συγχρόνων κοινωρικῶν προβλημάτων, ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ὑπόμνημα τῆς χριστιανικῆς ἐνώσεως τῶν Σωματείων ἐν ᾧ γίνεται ἀνάλυσις τοῦ ἔργου τοῦ Κορδάτου περὶ τῶν ἐλατηρίων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, καὶ ἐκτίθεται ἡ παρούσα κατάστασις τῆς ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσανσαν μακρὰν συζήτησιν, ὑπεδείχθη ὅτι τὰ ὅπλα δι' ὧν ἡ Ἐκκλησία ἀντεπεξήρχετο πάντοτε κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς εἶναι ὁ γραπτὸς καὶ ὁ

προφορικὸς λόγος καὶ ἐθεωρήθη ἀπαραίτητον ὅπως ἡ Ἐκκλησία παρακολουθήσῃ τὸν ἐργάτην, καθ' ὅσον, ὡς αὕτη σήμερον ἐμφανίζεται, ἀδίκως ἐκλαμβάνεται ὅτι δὲν εὖνοεὶ τὴν νόμιμον λύσιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τοῦ ἐργάτου, εἰδικώτερον δὲ ἀπεφασίσθη, ὅπως: 1) γένηται ἀναίρεσις τοῦ βιβλίου τοῦ Κορδάτου, παρακαλουμένου εἰς τοῦτο τοῦ Π. Τρεμπέλα, 2) ἐξαπολυθῇ εἰς εὐληπτον γλώσσαν ἐγκύκλιος πρὸς τὸν λαὸν περὶ τῆς ἀθειστικῆς κινήσεως, 3) ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν διδασκόντων ἀντιθρησκευτικὰς ἰδέας καὶ 4) ἐπὶ τῶν καταγγελλομένων προσώπων ζητηθῇ ἡ καταγγελία παρὰ τῶν μηνυόντων ὠρισμένων γεγονότων, μὴ ἀναφερομένων εἰς τὸ παρελθόν, καὶ προσώπων.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος συζήτησις μὴ θεωρηθῇ λήξασα, ἀλλ' ἐν ἐτέρα συνεδρία συνεχισθῇ.

Εἶτα ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ γεγονότι τοῦ θανάτου 25 νεανικῶν ὑπάρξεων ἐν κινηματογράφῳ, ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἀστυνομία συνέλαβε πολλοὺς νέους κλέπτοντας ἐξ ἀπομιμήσεως τῶν ἐπὶ τῆς ὀθόνης τοῦ κινηματογράφου ἐκτυλισσομένων, ἀπεφάσισε τὴν ἔκφρασιν τῆς λύπης τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς γονεῖς τῶν προώρων θανόντων, τὴν ἔκφρασιν εὐχῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως μὴ ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία τοιούτων κινηματογράφων, ἅμα δὲ ὅπως διὰ τοῦ ἐπ' Ἐκκλησίας κηρύγματος κληθῶσιν οἱ γονεῖς νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν περισσοῖν τῶν νέων.

Κατὰ τὰς ἐνδεκάτην καὶ δωδεκάτην συνεδρίας ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἐκτὸς τῆς ἐξετάσεως διαφόρων ζητημάτων τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν ἐν τῷ Συνοδικῷ Γραφείῳ ἀλληλογραφίαν, ἠσχολήθη αὐθις περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου καὶ ἔκρινε σκόπιμον ὅπως κοινὴ προσπάθεια πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ὅλου οικονομικοῦ προβλήματος καταβληθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου. Ἐπίσης κατὰ τὰς αὐτὰς συνεδρίας ἐπέτρεψε τὴν εἰς πρεσβυτέρους χειροτονίαν διαφόρων ὑποψηφίων, πρὸς πλήρωσιν ἐπείγουσῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Μεταξὺ τῶν ὁραίων λόγων, τοὺς ὁποῖον εἶπεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων κατὰ τὰ ἐγκαίρια τῆς ἐν τῷ προσφυγικῷ συνουκισμῷ «Βύρωνος» ἐν Παγκρατίῳ ἀνεγερθείσης διὰ τὰ προσφυγόπαιδα σχολῆς, ἰδιαζόντως πρέπει νὰ το-

νισθῶσι καὶ ἐνταῦθα ὅσα εἶπε περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σχολείου ἐν γένει. Τὸ σχολεῖον ἔχει προορισμὸν νὰ ὀδηγῇ ἀπὸ τοῦ σκότους πρὸς τὸ φῶς, ἀλλ' ἢ ὀδηγία αὕτη δὲν πρέπει νὰ εἶνε τυπικὴ, ἀλλ' οὐσιαστικὴ. Καὶ πράγματι τὸ Σχολεῖον πρέπει νὰ εἶναι «ὀλίγον» γραμματοδιδασκαλεῖον καὶ «παραπολύ» ἀρχῶν ἠθικῶν καλλιέργεια πρὸς μὲν ἄλλωθεν χαρακτήρων. Τὸ δεύτερον φῶς δέον νὰ εἶνε ἀπλετώτερον καὶ ἀφθονώτερον τοῦ πρώτου, διότι τὸ περιορίζει τὴν διδασκαλίαν εἰς τὴν ἀπλήν γραμμάτων μάθησιν ἰσοῦται συχρότατα πρὸς παρασκευὴν ἐπιτηδειοτέρων εἰς κακίας πολιτῶν. Τὸ κύριον φῶς, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν μὲν ἄλλωθεν, εἶνε ἢ χάλκευσις καὶ δημιουργία ἠθικῶν χαρακτήρων καὶ ὁ φρονηματισμὸς τῆς νεολαίας ἐν τῷ Σχολείῳ, τοῦτο δὲ πρέπει νὰ ἔχωσιν ὡς σκοπὸν τῶν οἱ Ἕλληνας διδάσκαλοι.

§§ Βαθυτάτην προκαλεῖ συγκίνησιν ἢ ἐκκλησίαις, ἢ αὐτὸς ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Μεγ. Βρετανίας ἀπήντησε πρὸς τὰς ὀργανώσεις τῶν συντηρητικῶν γυναικῶν, ζητῶν ὅπως καταβάλλωσι πάσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων. Ἡ προτροπὴ αὕτη, περιβεβλημένη τὸ κύρος τὸ πρωθυπουργικόν, θ' ἀποφέρῃ ἀναντιρρήτως πολλούς, ἀλλὰ καὶ ταχεῖς τοὺς καρπούς της, μάλιστα νῦν, ὅτε ἤρξατο ὁ χειμὼν καὶ αἱ δοκιμασίαι τῶν ποικιλαχῶς δοκιμασθέντων καὶ χειμαζομένων πολλαπλασιάζονται. Ἐχομεν, ἐξ ἄλλου, εἰδήσεις, ὅτι ἢ πρὸς μνηῶν γενομένη ἐκκλησίαις ὑπὲρ τῶν προσφύγων ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπέφερον εὐχάριστα ἀποτελέσματα.

§§ Τὸ «Ἐμπρὸς» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ σχολιάζον τὴν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἠκίστα εὐσχημον συζήτησιν περὶ τῆς προσκομίσεως ἐκεῖ αὐτουσίῶν τῶν πρακτικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, χαρακτηρίζει τοὺς περὶ ταῦτα ἀκαίρως καὶ ἀτόπως πολυπραγμονήσαντας ὡς «σφυροκοποῦντας τὰ ἱερώτερα τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ συνεργαζομένους ἀσυνειδήτως, ἐπιπολαίως καὶ ἐγκληματικῶς εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἀνατροπέων τῆς καθεστῶσης τάξεως». Καὶ περαιτέρω ἐλέγχει δι' αὐστηρᾶς γλώσσης τοὺς ἐκ τῶν πληρεξουσίων ἀποτολήσαντας νὰ διακηρῶσιν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὅτι ἢ Ἐκκλησία εἶναι ἀχρηστος, πρὸς διαρπαγὴν τῆς παρουσίας της, καὶ ἀξιώσαντας νὰ ὑποτάξωσι καὶ τοὺς λειτουργοὺς της, ὡς τάχα «ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους», εἰς τὰς διαταγὰς τῶν κομματάρχων. Ἡ «Ἐκκλησία» ἀπέφυγε μέχρι σήμερον νὰ σχολιάσῃ πράγματα καὶ καταστάσεις, περὶ ὧν τόσοσιν ὀρθῶν ἔχει

σχηματίσει ἀντίληψιν ἢ κοινὴ γνώμη.

§§ Τοῦρκος δημοσιογράφος ἐδημοσίευσεν ἐν Κων-πόλει λίβελλον κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὑπὸ μορφήν ἀπαντήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς ἀνοικτὴν αὐτοῦ ἐπιστολήν. Ἴδου λοιπὸν, ὅτι ἀνοίγεται νέα ἐποχὴ διὰ μίαν θεολογικὴν τάχα πολεμικὴν τοῦ Ἰσλάμ κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, χαρακτηριστικῶν νέων καιρῶν. Τόσων τὸ κατὰ τῶν χριστιανῶν μίσος τῶν Τούρκων ὑπερέξευχεῖται, καὶ τόσων ἰταμότητα εὐρίσκει διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ, μετὰ τὸ τραγικὸν τοῦ τελευταίου πολέμου κατάντημα!

§§ Οἱ ἐργάται λοιπὸν ἀπεδοκίμασαν τὸν κομμουνισμὸν. Καὶ τοῦτο, ἀνευ εἰδικῆς ἀπὸ μέρους εἰδότην διασαφῆσεως, ἀνευ κηρυγμάτων καὶ διδασμάτων. Ἐἶνε ἢ σωφρονουσα, ἢ λογικευομένη, ἢ τὴν στοιχειώδη πρακτικὴν πείραν κεκτημένη ἐργατικὴ μερὶς, ἢ δυναμένη νὰ διακρίνῃ τὰ συμφέροντά της ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Φαντάζεται τις ὅποια θὰ ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα, ἐὰν οἱ ἀρμόδιοι ἐπεχείρουν μίαν ὀργανωμένην καὶ συστηματικὴν καθοδήγησιν τῶν ἐργατῶν. Οἱ καλοθεληταὶ οὐδὲ ἕνα θὰ εὕρισκον πρόθυμον νὰ ἐξηγηρητῆσιν τοὺς σκοπούς των.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἀνηγγέλη ὁ θάνατος τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος: Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Γρηγόριον Ζ' ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ.

Προεδρεύων Ἱερᾶς Συνόδου
Κυζίκου Καλλίνικος

° Ο Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς:

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος βαθύτατα θλιβομένη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Γρηγορίου, συλλυκεῖται μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, δέεται δὲ τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναδείξεως ἀνταξίου τῶν, ἐν αἷς διατελεῖ, περιστάσεων Ποιμενάρχου.

† Ο Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος

— Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐτελέσθη τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐπιμνημόσυνο δέησις ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῶ, παρισταμένον πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων Ἱερουργῶν καὶ πλήθους λαοῦ.

— Οἱ Μακαριώτατοι Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων διὰ κοινῆς αὐτῶν γράμματος πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐγνώρισαν ὅτι ἔγραψαν πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην συνιστῶντες τὴν σύγκλησιν τῆς Οἰκουμενικῆς ἢ Μεγάλῃς Τοπικῆς

Συνόδου, και ἠξίωσαν ἀδελφικῶς παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅπως συντελέσῃ εἰς ὅσον οἶόν τε θάττον ἐκτέλεσιν τῆς τὸ δεύτερον ἤδη προβαλλομένης ταύτης συστάσεως τῶν Μακ. Πατριαρχῶν καὶ σύγκλησιν ἄρα τῆς Συνόδου ἔγκαιρον. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος θ' ἀναμείνῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὅπως ἀμέσως γράψῃ αὐτῷ περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου, συμφώνως καὶ τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

— Ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνέλευσιν ὀρισθεῖσα Ἐπιτροπεία ἐξ Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπεσκέφθη κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα διάφορα Κυβερνητικὰ καὶ ἄλλα πρόσωπα καὶ ἐξέσθηκε πρὸς αὐτὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἔσχε δὲ καὶ συσκέψεις μετὰ τῶν λοιπῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων.

— Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορινθίας ἐχειροτονήθη τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ εἰς Πρεσβύτερον ὁ διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Κορίνθου Σωκράτης Ἀναζηλῆς, ἐγένοντο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὰ ἐγκαίρια τῆς Σχολῆς ταύτης.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 17 τρέχ. ἀναγνωρίζεται ὡς ἐνοριακὸς ναὸς ὁ παρὰ τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως Ἀθηνῶν Ἱ. Ναὸς τοῦ Ἀγ. Στυλιανοῦ.

— Δι' ὑπουργ. ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 108329 ἔ. ἔ. παρέχεται ἡ ἄδεια συλλογῆς ἐράνων μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ Ἀρχιδων διὰ τὴν διοχέτευσιν ὕδατος ἢ ἀνώρυξιν φρέατος ἐν τῇ Μονῇ Ἀγ. Νικολάου «Καλτεζῶν». Τοὺς ἐράνους θὰ συλλέξῃ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν σεβ. Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανόν.

— Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 124923 ἀποφάσεως παρέχεται τετραμελεῖ ἐκ Κερκύρας ἐπιτροπῇ ἢ ἄδεια συλλογῆς ἐράνων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Κερκύρας «ὑπὲρ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς».

— Διὰ Διατάγματος τῆς 3ης Ἰσταμένου, συγχωνεύεται ἡ Μονὴ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μονεμβασίας εἰς τὴν τῶν Ἀγ. Τεσσαράκοντα τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, θεωρουμένη τοῦ λοιποῦ Μετόχιον ταύτης.

— Ἀρχομένου τοῦ Νοεμβρίου, ἐν τῷ Ρωσικῷ προγυμνασίῳ τῆς ἡμετέρας πόλεως (Σαλαμῖνος 52) ἐγένετο ἐπίσημος ἢ ἑναρξὺς τῆς λειτουργίας αὐτοῦ διὰ τελέσεως Ἀγιασμοῦ παρόντων τοῦ τέως Πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσίας μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐξεχόντων Ρώσων καὶ Ἑλλήνων. Ἡ διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἀνετέθη εἰς τὸν διπλωματοῦχον τῆς ἐν Κιέβῳ Θεολογ. Ἀκαδημίας καὶ ἀριστα γι-

νώσκοντα τὸ σχολικὸν ἔργον κ. Εὐθ. Κωνσταντῶν, εἰς αὐτὴν δὲ γίνονται δεκτοὶ ἑλληνοπαῖδες ἐκ τῶν ἐν Ρωσίᾳ ζησάντων καὶ ἐνταῦθα καταφυγόντων, ὡς καὶ τὰ τέκνα τῶν ἐκ τῶν ἐν Ρωσίᾳ Ἑλλήνων ἐπιθυμούντων ὅπως μὴ λησμονήσωσι τὴν Ρωσικὴν γλῶσσαν.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 17 τρέχ. ἐπεκυρώθησαν αἱ παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου γενόμενα ἐκλογαὶ Μητροπολιτῶν εἰς τὰς νεωστὶ συσταθείσας Ἱ. Μητροπόλεις α) τοῦ Μητροπολίτου Καλιουπόλεως κ. Κωνσταντίνου εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Πλωμαρίου, β) τοῦ Μητροπολίτου Βεροίας κ. Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Καββάλας καὶ γ) τοῦ Μητροπ. Περγᾶμου κ. Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Ζιχνῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Ἀναγράφεται ἐν τῷ Βυζαντινῷ τύπῳ ὅτι συνετελέσθη ὁ δαπάναις τῆς Α.Θ.Π. ἀνεγερθεὶς τάφος τοῦ ἀιδίμου Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Κατεσκευάσθη ἀπλοῦς ἐκ λευκοῦ μαρμάρου μετὰ ποικιλιμάτων ἐκ πρασίνου μωσαϊκοῦ, φέρει δὲ τὴν ἐξῆς ἀνάγλυφον ἀφιέρωσιν: «Ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ζ' τῷ ἀιδίμῳ προκατόχῳ αὐτοῦ Ἰωακείμ τῷ Γ', ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους εὐσεβοφρόνως εἰργάσατο, ἱερόν».

— Οἱ Σεβ. Μητροπολίται Σάρδεων καὶ Ροδοπόλεως, ἐγκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ διαβοήτου πρώην ἱερέως Εὐθυμίου, παρουσιάσθησαν τῇ 8ῃ Ἰσταμένου ἐνώπιον τοῦ Ε' Ποινικοῦ. Ἡ δίκη ἀνεβλήθη διὰ τὴν 22αν τοῦ αὐτοῦ, διότι δὲν προσήλθον καὶ οἱ ἄλλοι κληθέντες.

— Ὁ Σεβ. πρ. Μητροπολίτης Νεβροκοπίου κ. Δαμασκηνὸς δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» διαμαρτυρεῖται κατὰ τοῦ «διορισμοῦ καὶ δευτέρου μητροπολίτου τῶν ἀπὸ τοῦ 1913 λειψάνων τῆς ἀπὸ δωδεκαετίας κανονικῆς αὐτοῦ ἐπαρχίας Νεβροκοπίου, ἧς ἔτι ὁ προεστὸς ζῆ καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ συνίσταται τιμῇ, μῆτε ἐκὼν παραιτησάμενος, μῆτε, μετὰ κανονικὴν ἐξέτασιν τῆς αἰτίας, εἰς καθαίρεσιν ὑποβληθεὶς». Τὸ διάβημα τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς ἣν ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῇ, χαρακτηρίζεται αὐθαίρετον καὶ παράνομον καὶ βλαπτικὸν τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας.

— Καθ' ἃ ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ βυζαντινῷ τύπῳ, ἐλήφθη παρὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας γράμμα τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐν Ἀμερικῇ παραμονῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως.

—Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἀνεγνώσθη ἐν συνεδρίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου ἔκθεσις τοῦ Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς περὶ τῶν ἐκεῖ «μαύρων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν». Πρόκειται περὶ 12 ἑκατομ. Βαπτιστῶν καὶ Μεθοδιστῶν μετ' ἐλαχίστων διαμαρτυρομένων καὶ καθολικῶν, οἵτινες ἀπετέλεσαν ἀπὸ τοῦ 1919 ὑπὸ τὸν George Alexander ἐν Ἠνωμέναις Πολιταίαις ἰδίαν ἐκκλησίαν, ὀνομασθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν «ὀρθόδοξον». Οὗτοι διατηροῦσι τὴν λειτουργίαν καὶ τὰ ἄμφια τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας, σκέπτονται δὲ ἤδη νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν πλήρη τὴν ὀρθόδοξον ἢ τὴν κοπτικὴν λειτουργίαν. Οἱ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην ἀνήκοντες μαῦροι ἰθαγενεῖς τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἀμερικανικῶν νήσων ὀνειροπολοῦσιν ἀνεξάρτητον ἐν Ἀμερικῇ αὐτοκρατορίαν.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κερκύρας, δημοσιευομένας ἐν τῷ βυζαντινῷ τύπῳ, ἡ Σύνοδος τῆς Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Φάν Νόλι, ἀπεκήρυξε τοὺς σεβ. Μητροπολίτας Ἀργυροκάστρου κ. Βασίλειον, Κορυτσᾶς κ. Γερμανὸν καὶ Βελεγράδων κ. Ἰωακείμ, ὡς ἐργασθέντας ἐν Β. Ἠπειρῷ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τῆς ἀλβανικῆς κατοχῆς.

—Ἐν τῇ ἐφημερίδι «Φῶς» τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνεδημοσιεύονται δηλώσεις ἐπισήμου τουρκικῆς προσωπικότητος πρὸς τὴν «Τσουμουριέτ», σχετικαὶ πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κληρικῶν. Κατὰ τὰς δηλώσεις ταύτας, καὶ οἱ κληρικοὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν, διότι ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάνης ὀρίζει μὲν ἐπιβεβλημένην τὴν παραμονὴν Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει, δὲν προβλέπει ὅμως περὶ τοῦ ἂν οὗτος εἶναι ἀνταλλάξιμος ἢ ὄχι. Οἱ κληρικοὶ τοῦ Φαναρίου, ἐὰν μὲν εἶναι Ἕλληνες ὑπήκοοι δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἐὰν δ' εἶναι Τοῦρκοι, πάλιν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν, ὡς ἐλθόντες εἰς Κ]πολιν μετὰ τὸ 1918, διότι πρὸς τῆς ἀνακοχῆς ἔλεγον ὅτι εἶναι Ἕλληνες ὑπήκοοι. Κατ' ἀκολουθίαν θὰ ἀσκηθῇ βία κατὰ παντὸς δυστροποῦντος ν' ἀναχωρήσῃ.

—Ἐν τῇ συνεδρίῳ τῆς 11ης τρέχοντος, ἡ Ἱερά Σύνοδος ὁμοθυμῶς ἀπεδέχθη καὶ ἠλόγησε τὸ Ἀυτοκέφαλον τῆς Ὀρθοδόξου Πολωνικῆς Ἐκκλησίας.

—Μετὰ τιμῶν ἐγένετο δεκτὸς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁ ἀγγλικανὸς ἐπίσκοπος Γιβραλτάρ κ. Γκρίεκ μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, κατὰ τὸν βυζαντινὸν τύπον, ἀνταπεδόθη δ' αὐτῷ ἡ ἐπίσκεψις ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου.

—Ἐν ταῖς τελευταίαις αὐτῆς συνεδρίαις, τὴν Ἱ. Σύνοδον ἀπησχόλησε σπουδαίως τὸ ζήτημα τῶν

ἐπαρχιῶν τῆς Δωδεκανήσου, ὅπερ ἔθηκαν πρὸ αὐτῆς οἱ σεβ. Μητροπολίται Ρόδου, Λέρου, καὶ Καλύμνου, ἡ Ἱ. Σύνοδος θεωροῦσα τὸ ζήτημα σοβαρώτατον καὶ ἐπομένως ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, ἐθεώρησε καλὸν νὰ συστήσῃ τοῖς σεβ. Μητροπολίταις Ρόδου, Λέρου καὶ Καλύμνου ν' ἀπέλθωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

—Ἐν ταῖς ἐφημερίσι Ἀθηνῶν ἀναγράφεται ἡ πληροφορία, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀπειλεῖ νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸ ἐν διωγμῷ, ἐὰν δὲν χαλαρωθῇ ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἀσκουμένη πίεσις τοῦ ἀγγλικοῦ οικονομικοῦ ἐλέγχου.

—Ἡ «Νέα Σιών» Ἱεροσολύμων ἐν τῷ θ' τεύχει τῆς ἔξιστορεί δια μακρῶν τὰ κατὰ τὸ ταξείδιον τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου κ. Δαμιανοῦ εἰς Ρουμανίαν καὶ τὰ κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον ἐκεῖ παραμονήν, ἀρχομένου τοῦ φθινοπώρου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

—Περὶ μεσοῦντα τὸν Ὀκτώβριον ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος. «ποσκληθεῖς» ὡς ὁ «Πάνταινος» ἀναγράφει, ὑπὸ τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ, «εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, ἐπὶ συζητήσῃ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων,» μετέβη εἰς Ἱεροσόλυμα. Περὶ τῆς συζητήσεως ταύτης καὶ τῶν ζητημάτων, περὶ ἃ περιεστράφη, ὁ αὐτὸς «Πάνταινος» ἀνακοινοῦται ὅτι οἱ δύο Πατριάρχαι συναντιῶνται καθ' ἡμέραν, μελετῶντες δὲ τὴν νῦν κατάστασιν, «καθορῶσιν ἀπαραίτητον τὴν συγκροτήσιν μεγάλης Τοπικῆς ἢ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅπως, εἰ δυνατόν προληφθῇ, ἢ περαιτέρω κατάπτωσις», εἰς τοῦτο δὲ συμφωνοῦσι καὶ ἄλλοι ἱεράρχαι καὶ κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἐν ἐπισκέψει πρὸς τὸν Μακ. Ἀλεξανδρείας διαδηλώσαντες τὰς ἀντιλήψεις των, ἐξ ὧν «κοινῶς ἐβεβαιοῦτο ὡς ἐπείγουσα ἢ ἀνάγκη συγκροτήσεως Συνόδου, Μεγάλης Τοπικῆς ἢ Οἰκουμενικῆς». Κατὰ τὰς συσκέψεις ταύτας ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ὑπομνηστήριον πρὸς τὸν Πατρ. Κων]πόλεως γράμμα περὶ τῶν προαποφασισθέντων περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς συνόδου ταύτης, οἱ δύο δὲ Πατριάρχαι ὥρισαν τόπον μὲν αὐτῆς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, χρόνον δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντακοστῆς περίοδον, καὶ θέματα συζητήσεως «πάντα τὰ μελέτης καὶ διευθετήσεως χρήζοντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἀπὸ τοῦ ἡμερολογιακοῦ καὶ τοῦ πασχαλίου μέχρι τῆς εὐκταιοῦτης ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κύπρου ὁ ἀπολογισμὸς

του λήξαντος έννεαμήνου κατέδειξεν, ότι αϊ καθυστερούμενοι είσπραξεις τής θρονικής Έπιτροπείας ανήλθον είς 1085 λίρας περίπου. Άπεφασίσθη ή είσπραξις τών καθυστερουμένων μετά πάσης τής δυνατής αυστηρότητος και ή κατά τδ προσεχές έτος εφαρμογή πάσης δυνατής οικονομίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατ' άνακοινώσεις προς ήμās αξιοπίστου προσώπου, άρτι εκ Ρωσίας άφικομένου και καλώς γνωσκοντος τὰ εκεί εκκλησιαστικά πράγματα, ή έν Ρωσία Όρθόδοξος Έκκλησία τυγχάνει σήμεραν διεσπασμένη είς 4 μερίδας, δεινώς αντιμαχομένης προς άλλήλας. Τούτων ή άσυγκρίτως μείζων είναι ή άναγνωρίζουσα τόν Πατρ. Τύχωνα ως τόν κανονικόν Άρχηγόν τής Όρθοδόξου Ρωσικής Έκκλησίας, άποτελουμένη εκ του μεγίστου μέρους του ρωσικού λαού, όστις τόν προς τόν Πατριάρχην σεβασμόν και την άφοσίωσιν διαδηλοϊ δια θερμοτάτων εκδηλώσεων, πρδ πάντων δσάκις μεταβαίνει ούτος είς τούς ναούς και τελει την θείαν λειτουργίαν. Τδ κρατούν πολιτικόν καθεστώς, δυσαρέστως βλέπον την ροπήν ταύτην του λαού και τδ κϋρος του Πατριάρχου, εϋνοεί την υπό την Εϋδόκιμον εκκλησιαστικήν μερίδα, ήτις, τών λοιπών δύο πολυαριθμοτέρα, άσπονδον τρέφει μίσος κατά του Πατριάρχου Τύχωνος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Έπ' εσχάτων έγένετο πανηγυρικώς ή ένθρόνισις του Μακ. Πατριάρχου Σερβίας κ. Δημητρίου έν τή άρχαία σερβική πόλει Πέτρο (Ίπέκιον), ής τδ Πατριαρχείον είχε καταργηθῆ τῷ 1766 υπό του Σουλτάνου Μουσταφά Γ'. Τήν Α.Μ. άνεβίβασεν είς τόν θρόνον ή Α.Μ. δ Βασιλεύς τής Σερβίας Άλέξανδρος κατ' ειδικήν τυπικήν πράξιν, θεωρηθείσαν παρά τοίς Σέρβοις ως πράξιν πολιτειακήν άμα και πολιτικήν, έμφαίνουσαν την όριστικήν άποκατάστασιν του Σερβικού Πατριαρχείου είς τόν άρχαίον θρόνον τών Σέρβων Πατριαρχών. Κατά την τελετήν τής ένθρονίσεως παρέστη όλόκληρος ή Βασιλική οικογένεια και ή αύλή, ή Κυβέρνησις, οι Έπίσκοποι, μέλη τής Βουλῆς, διπλωματικοί αντιπρόσωποι, στρατός δ' απέδιδε τās τιμάς.

Η Σερβική Έκκλησία σήμεραν αριθμεί 26 επαρχίας και 3000 ένορίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Έν τή «Ατλαντίδι» τής Νέας Υόρκης δημοσιεύεται έγκύκλιος, προσωρινῆς έπιτροπῆς εκ κληρικών και λαϊκών προς τās έν Άμερικῆ ελληνικάς κοινότητας άπευθυνομένης, ίνα άποστείλωσιν αντιπροσώπους είς «Κληρικολαϊκόν Συνέδριον» μέλλον να συ-

νέλθῃ τήν 12ην Ισταμένου έν Βοστώνη προς σύσκεψιν και άπόφασιν περι συστάσεως αυτοκεφάλου ελληνικής ορθοδ. εκκλησίας έν Άμερικῆ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Έν τῷ ναῶ του Αγίου Ιωάννου του Λατερανού έτελέσθη, κατά τδ «La Croix», εορτή επ' εϋκαιρία τής μετακομιδῆς τών λειψάνων του Πάπα Λέοντος ΙΓ' είς τόν τάφον, όστις είχε κατασκευασθῆ άπέναντι του τάφου Ίννοκεντίου Γ'.

— Ο Γάλλος ύπουργός τής Παιδείας κ. Abbert, κατά την αυτήν έφημερίδα, έξεφράσθη εναντίον του Βατικανού και του καθολικού Κλήρου γενικώς και εναντίον τών Ίησουϊτών ιδιαιτέρως. Τούνο θεωρείται ως ή κήρυξις του άναμενομένου πολέμου.

— Καθά άναφέρει είδησις εκ Ρώμης, ή Λιθουανία έξέφρασε την επιθυμίαν να συνάψῃ σχέσεις επισήμους προς τδ Βατικανόν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Του Μακαριωτάτου Μελετίου Πηγᾶ, Πατριάρχου Άλεξανδρείας Έπιστολή προς Σίλβεστρον Πατριάρχην περι Πασχαλίου (Αθήναι) 1924. Υπό τιαυτήν επιγραφήν, μη ανταποκρινομένην είς τδ περιεχόμενον αυτου, εκυκλοφόρησε κατ' αυτās τεύχος, εκδοθέν υπό άγιορείτου τινός μοναχού, όστις άτάκτως παρεθήκεν έν αυτῷ παλαιά τινα και γνωστά κείμενα, ών τινα κρύβδην έν χειρογράφῳ διεδίδοντο παρά τῷ λαῶ μέχρι τουδε, ως δήθεν εσχάτως ανακαλυφθέντα έν ταίς Βιβλιοθήκαις του αγίου Όρους. Τών κειμένων τούτων ο εκδότης μοναχός άγνωστῶ προφανῶς και την αρχήν και την έννοιαν. Μετά πρόλογον του κ. Μ. Γεδεών παρατίθησι τόν υπό του Legrand και άλλων άριστα εκδεδομένον «Άλεξανδρινόν Τόμον» του Πηγᾶ, όν ως επιστολήν έξέλαβεν, ένεκεν τής άφιερώσεως αυτου είς τόν Σίλβεστρον, και είς δύο μέρη εδιχοτόμησε. Η εκδοσις τής δήθεν επιστολῆς και άλλων κειμένων είναι πλήρης σφαλμάτων, δι' ών αλλοιούνται έν πολλοίς τὰ και άλλως δυσνόητα κείμενα. Άλλά τί τέλος πάντων διδάσκουσι ταυτα; Ότι ή Όρθόδοξος Έκκλησία κατά τόν 15' αϊώνα απέκρουσε τδ Γρηγοριανόν Πασχάλιον. Τούτο πράττει και κατά τόν 17' αϊώνα, αλλά δέν θέλουσι να έννοήσωσι τούτο τινεσ τών αντιδρώντων κατά τής γενομένης διορθώσεως του Ίουλιανού ημερολογίου, ήν και διαβάλλουσι φαρισαϊκώς ως δήθεν άποδοχήν του Γρηγοριανού ημερολογίου και δη και του Γρηγοριανού Πασχαλίου!

Τδ προκείμενον βιβλίον του άγιορείτου μοναχού τοιούτον ακριβῶς σκοπόν επιδιώκει, διαβολῆς, εξαπατήσεως και σκανδαλισμοῦ τών απλοϊκών, άλλ' ως ήστόχησαν τὰ χειρόγραφα ούτω θ' άστοχῆση και τδ έντυπον. Διότι και τὰ νήπια γινώσκουσι ότι ή γενομένη εσχάτως διορθωσις του έν χρήσει τής Όρθοδόξου Έκκλησίας Ίουλιανού ημερολογίου είναι διάφορος τής Γρηγοριανῆς χρονολογήσεως ής κυρία βάσις είναι τδ μεταρρυθμισθέν υπό τής Ρώμης Πασχάλιον. Αϊ εφαρμόσασαι την διορθωσιν Έκκλησiai

διεκλήρυσαν επίσημως, ότι δὲν ἀποδέχονται τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ ὅτι ἀφίνουσιν ἄδικτον τὸν Πασχάλιον κανόνα, οὐδὲν ἢ ἐξέτασις προσήκει τῇ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος συγκληθησομένη Οἰκουμένη ἢ Μεγάλῃ Τοπικῇ Συνόδῳ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ ἐν Ἀθήναις Ρωσικὸν Παιδαγωγικὸν μετῆνεύθη εἰς τὴν ὁδὸν Σαλαμῖνος 52 (γωνία ὁδοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου). Προσκαλοῦνται τὰ τέκνα τῶν ἐκ Ρωσίας καταφυγόντων εἰς Ἑλλάδα Ἑλλήνων πρὸς συνέλειψιν ἐν αὐτῷ τῶν ἐν Ρωσίᾳ ἀρξαμένων σπουδῶν των. Διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς Γαλλικῆς καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη

Προκηρῦττει ὅτι :

Ματαιωθείσης τῆς διὰ τὴν 2αν Νοεμβρίου ἐ. ἔ. προκηρῦχθείσης ἐπὶ τῇ βάσει μείζονος προσφορᾶς πλειοδ. δημοπρασίας περὶ ἐκποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 1-10 ἀγρῶν καὶ ἀμπελῶν ἐν θέσει Ἁγία Σωτήρα τῆς περιφερείας Μενιδίου σὺν τοῖς ἄνω ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν καὶ 1) ἡ ἐκποίησις δέκα οἰκοπέδων ἐν Μενιδίῳ, 2) ἡ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας μονοετῆς μίσθωσις τῶν ἐν Μενιδίῳ ἀγρῶν καὶ 3) ἡ ἐκποίησις διαφόρων ἀναθημάτων δηλ. βραχιολίων, ἐνοτίων, ἀργυρῶν πορπῶν, καὶ ἀργυρῶν διατρήτων κερμάτων, τῆς Ἱ. Μονῆς, τὴν 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 1-3 1/2 μ.μ. ἐν Μενιδίῳ καὶ ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρῦξεως αὐτοῦ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Ἰωάνης Χρύσης
« Νικόλαος Γεωργιάδης
« Παρθένιος Ροδόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοζίσσης ἢ ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου προκηρῦττει ὅτι συννεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 5483)45,47 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γ. Ε. Ταμείου ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 23 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν Ναυπάκτῳ μὲν διὰ τὸ κτήμα τῆς Μονῆς καλούμενον «Περθῶρι» περιφερείας Γαλατῶν Μεσολογγίου, ἐν Πλατάνῳ δὲ διὰ τοὺς ἀγροὺς αὐτῆς τοὺς κειμένους ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Πωκίτσης καὶ ἐν Πενταγιοῖς Δωρίδος διὰ τοὺς ἀγροὺς τοὺς κειμένους ἐν κοινότητι Πενταγίων, συνφθὰ τῇ προαναφερομένῃ διαταγῇ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γ. Ε. Ταμείου καὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 114 ἐ. ἔ. συγγραφῇ ὄρων, ὧν ἀντίγραφα κατετέθησαν ἐν Συμβουλευτικοῖς Πρωτοβουλίου καὶ Ναυπάκτου καὶ Εἰρηνοδικίῳ Κροκυλίου ἐνθά οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Θεοφ. Θεοφανόπουλος, Ἱερομ. Ἡσαΐας Παπαγεωργίου, Μοναχὸς Κωνσταντῖος Ζησιμόπουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Μαυροματίου, προκηρῦσσει ὅτι. Δοθείσης μείζονος προσφορᾶς, ἐπαναλαμβάνεται τὴν 23ην τρέχοντος, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12, ἐν Μουζακίῳ, ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ εἰς τὴν περιφερείαν τῆς Κοινότητος Σκλαταίνης κειμένου ὑδρομύλου τῆς Μονῆς. Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν χώρον, ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ εἰς τὴν περιφερείαν τῆς Κοινότητος Μπουκοβίτης κειμένου ὑδρομύλου τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρῦξεως. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγ. Γεωργίου τῇ 3 Νοεμβρίου 1924, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Φιλάρετος Ἰωάννου, Δωρῶθεος Μπαλῆσος.

Ἡ Ἐνοριακὴ ἐπιτροπεία τοῦ Ἱ. Ναοῦ Καρύτσης Δηλόπων ὁ Ἁγ. Ἰωάννης διακηρῦττει ὅτι: Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2208 ἐγγειοτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, τῇ 22α ἐλευσομένου Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π.μ. καὶ εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως Καρύτσης θέλη ἐνεργηθῆ πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν τῶν κάτωθι κτημάτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὁ Ἁγ. Ἰωάννης καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὡς ἄνω Ναοῦ καὶ τοῦ εἰρηνοδικίου ἢ ἐνὸς Συμβουλευτικοῦ Καρύτσης καὶ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας. 1) μία οἰκία ἐξ ἐνὸς δωματίου, ἐκτάσεως ἡμίσεος στρεμ. εὐρέσκομένη ἐν τῷ χωρίῳ Παλαιοκάστρω τῆς Καρύτσης, πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δραχ. 1000. 2) 2 Γούρκα ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἐκ στρεμ. τεσσάρων ὡς ἔγγιστα ἡ πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται διὰ τὰ δύο 5,000. 3) Ἐν οἰκοπέδον καὶ 14 στρέμματα ἀγροὶ ἐν τῇ θέσει Βεράτσια τῆς περιφερείας Τετάραι πρώην Δήμου Ἰτάμου τῆς Καρύτσης· πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δραχ. 5,000 4) Οἱ τελευταῖοι πλειοδόται θέλουσιν καταθέσθαι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας 30]00 τριάνοντα τῆς ἑκοτῶν λόγῳ ἐγγιήσεως τὰ δὲ ἄλλα χρήματα θέλουσιν καταθέσθαι εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πωλητηρίων Συμβουλίου, 5) τὰ κτήματα θέλουσιν παραλάβῃ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβουλαίου. 6) Τὰ κτηνία καὶ τὰ συμβουλευτικοῦ δικαιοῦματα ἐπιβαρύνουσι τοὺς τελ. πλειοδότας. Ἐν Καρύτση Δολόπεν τῇ 5η Νοεμβρίου 1924 ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ.

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 30
 } ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3
 } ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΕΩΝ ΑΘΗΝΑΓΩΡΑΣ
† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι

Τύποις "Φαίνικος," Στάδιον 38, Ἀθήναι